صفحهٔ ۳ اعتصاب ۵ صفحه‌ای که ژیلدیز کمپانی معدنکاران کرانهٔ باب کمپانی را فلج کرد

اعتصاب ۲۵ روزهٔ معدنکاران ذغال‌سنگ و مس ژیلدیز کمپانی معدنکاران کرانهٔ باب را فلج کرد

نوشتهٔ: مهدی رحیمی

ده‌ها معدنکار ژیلدیز کمپانی معدنکاران کرانهٔ باب از ۱۲ ژوئن ۲۰۲۴ در اعتصاب به سر می‌برند. آن‌ها خواستار افزایش ۳۰ درصدی دستمزد، کاهش ساعت کار و بازگشت ۱۹ همکار اخراج‌شده‌اند. این اعتصاب اکنون به ۲۵ روز رسیده و تولید در تمام معادن کمپانی در کرانهٔ باب متوقف است. کمپانی ژیلدیز ۱۴۰ کارگر دارد و روزانه حدود ۲۲۰ تن ذغال‌سنگ و ۴۵ تن مس استخراج می‌کند.

به گفتهٔ اعتصاب‌کنندگان، دستمزد پایه هم‌اکنون ۱۸ میلیون ریال در روز است و با احتساب اضافه‌کاری، کارگر ماهانه کمتر از ۱۴ میلیون ریال دریافت می‌کند. آن‌ها می‌گویند که ساعت کار رسمی ۸ ساعت است، اما در عمل نوبت‌ها ۱۰ تا ۱۲ ساعت طول می‌کشد. همچنین، نبود تهویه و ماسک کافی در تونل‌ها باعث شده که ۳۷ کارگر در ۱۸ ماه گذشته دچار بیماری تنفسی شوند. یکی از آن‌ها، ۴۱ ساله، در ۲۰۲۳ بر اثر ریزش تونل جان باخت.

کمپانی ژیلدیز در بیانیه‌ای اعلام کرده که «حاضر است با نمایندگان منتخب کارگران گفت‌وگو کند»، اما تا کنون هیچ جلسه‌ای برگزار نشده است. مدیرعامل کمپانی، آقای هوشنگ ژیلدیز، در مصاحبه‌ای گفته که «اعتصاب غیرقانونی است و ما نمی‌توانیم زیر فشار تصمیم بگیریم». او همچنین ادعا کرده که ۶۰ درصد کارگران سر کار حاضر شده‌اند، رقمی که نمایندگان اعتصاب آن را «دروغ آشکار» می‌دانند.

در ۲۰ روز گذشته، ۳ بار مذاکرات میان دو طرف برگزار شده، اما هر بار به دلیل اختلاف بر سر ۳ مورد اصلی به بن‌بست انجامیده است. کارگران خواستار بازگشت همکارانی هستند که به گفتهٔ آن‌ها «فقط به دلیل عضویت در شورای صنفی اخراج شده‌اند». کمپانی این اتهام را رد کرده و گفته که ۱۹ نفر به دلیل «نقض مقررات ایمنی و درگیری فیزیکی» اخراج شده‌اند.

در همین مدت، ۲ بار نیروهای انتظامی برای «حفظ نظم» وارد محوطهٔ معادن شده‌اند. در ۱۵ نوامبر، ۱۱ کارگر بازداشت شدند که ۹ نفر از آن‌ها تا ۴۸ ساعت بعد آزاد شدند. در ۲۰ نوامبر، ۲ کارگر دیگر به اتهام «ایجاد مزاحمت برای نیروهای انتظامی» بازداشت شدند که هنوز در بازداشت‌اند. وکیل ۶ کارگر بازداشت‌شده، خانم نسرین وکیلی، گفته که «هیچ‌کدام از موکلان من حتی یک سنگ هم پرتاب نکرده‌اند».

از نظر اقتصادی، این اعتصاب فشار زیادی بر کمپانی وارد کرده است. به گفتهٔ کارشناسان، هر روز توقف تولید حدود ۴۲۰ میلیارد ریال به کمپانی ضرر می‌زند. همچنین، ۳ قرارداد صادراتی مس با تأخیر مواجه شده‌اند. با این حال، کمپانی ژیلدیز اعلام کرده که ذخایر کافی برای ۴۰ روز دیگر دارد. در مقابل، صندوق همیاری کارگران معادن کرانهٔ باب اعلام کرده که تا کنون ۱۲ میلیارد ریال برای کمک به خانواده‌های کارگران جمع‌آوری کرده است.

(ادامهٔ گزارش در صفحهٔ ۱۴)

صفحهٔ ۲ اعتصاب ۵ صفحه‌ای که ژیلدیز کمپانی معدنکاران کرانهٔ باب کمپانی را فلج کرد

اعتصاب ۲۵ روزهٔ معدنکاران ذغال‌سنگ و مس ژیلدیز کمپانی معدنکاران کرانهٔ باب را فلج کرد

نوشتهٔ: مهدی رحیمی

ده‌ها معدنکار ژیلدیز کمپانی معدنکاران کرانهٔ باب از ۱۲ ژوئن ۲۰۲۴ در اعتصاب به سر می‌برند. آن‌ها خواستار افزایش ۳۰ درصدی دستمزد، کاهش ساعت کار و بازگشت ۱۹ همکار اخراج‌شده‌اند. این اعتصاب اکنون به ۲۵ روز رسیده و تولید در تمام معادن کمپانی در کرانهٔ باب متوقف است. کمپانی ژیلدیز ۱۴۰ کارگر دارد و روزانه حدود ۲۲۰ تن ذغال‌سنگ و ۴۵ تن مس استخراج می‌کند.

به گفتهٔ اعتصاب‌کنندگان، دستمزد پایه هم‌اکنون ۱۸ میلیون ریال در روز است و با احتساب اضافه‌کاری، کارگر ماهانه کمتر از ۱۴ میلیون ریال دریافت می‌کند. آن‌ها می‌گویند که ساعت کار رسمی ۸ ساعت است، اما در عمل نوبت‌ها ۱۰ تا ۱۲ ساعت طول می‌کشد. همچنین، نبود تهویه و ماسک کافی در تونل‌ها باعث شده که ۳۷ کارگر در ۱۸ ماه گذشته دچار بیماری تنفسی شوند. یکی از آن‌ها، ۴۱ ساله، در ۲۰۲۳ بر اثر ریزش تونل جان باخت.

کمپانی ژیلدیز در بیانیه‌ای اعلام کرده که «حاضر است با نمایندگان منتخب کارگران گفت‌وگو کند»، اما تا کنون هیچ جلسه‌ای برگزار نشده است. مدیرعامل کمپانی، آقای هوشنگ ژیلدیز، در مصاحبه‌ای گفته که «اعتصاب غیرقانونی است و ما نمی‌توانیم زیر فشار تصمیم بگیریم». او همچنین ادعا کرده که ۶۰ درصد کارگران سر کار حاضر شده‌اند، رقمی که نمایندگان اعتصاب آن را «دروغ آشکار» می‌دانند.

در همین مدت، ۲ بار نیروهای انتظامی برای «حفظ نظم» وارد محوطهٔ معادن شده‌اند. در ۱۵ نوامبر، ۱۱ کارگر بازداشت شدند که ۹ نفر از آن‌ها تا ۴۸ ساعت بعد آزاد شدند. در ۲۰ نوامبر، ۲ کارگر دیگر به اتهام «ایجاد مزاحمت برای نیروهای انتظامی» بازداشت شدند که هنوز در بازداشت‌اند. وکیل ۶ کارگر بازداشت‌شده، خانم نسرین وکیلی، گفته که «هیچ‌کدام از موکلان من حتی یک سنگ هم پرتاب نکرده‌اند».

از نظر اقتصادی، این اعتصاب فشار زیادی بر کمپانی وارد کرده است. به گفتهٔ کارشناسان، هر روز توقف تولید حدود ۴۲۰ میلیارد ریال به کمپانی ضرر می‌زند. همچنین، ۳ قرارداد صادراتی مس با تأخیر مواجه شده‌اند. با این حال، کمپانی ژیلدیز اعلام کرده که ذخایر کافی برای ۴۰ روز دیگر دارد. در مقابل، صندوق همیاری کارگران معادن کرانهٔ باب اعلام کرده که تا کنون ۱۲ میلیارد ریال برای کمک به خانواده‌های کارگران جمع‌آوری کرده است.

(ادامهٔ گزارش در صفحهٔ ۱۴)

«صفحهٔ نخست ما هیچ‌وقت نباید در صف گیشه‌های بلیت فروشی معطل یک بیگانه شود»

گفت‌وگو با مهدی رحیمی، سردبیر روزنامهٔ صبح نیلاب، درباره‌ی تغییرات تازه در چاپ و توزیع

گفت‌وگو از: سیمین دلاوری

سیمین دلاوری: آقای رحیمی، از ۱ مهر روزنامهٔ صبح نیلاب با قیمت ۱۲ هزار تومان منتشر می‌شود، یعنی دو برابر قبل. چرا این افزایش این‌قدر بزرگ بود؟

مهدی رحیمی: راستش را بخواهید، ما هم دوست نداشتیم. کاغذ تقریباً ۷۰ درصد هزینه‌ی چاپ ما را تشکیل می‌دهد و فقط در شش ماه گذشته دو بار نرخ کاغذ بالا رفته است. اگر می‌خواستیم همان کیفیت را نگه داریم، چاره‌ای جز این نداشتیم. ما ترجیح دادیم خبرنگار خوب را از دست ندهیم تا اینکه کاغذ نازک‌تر بخریم و صفحه‌ها را کم کنیم.

س: اما خیلی‌ها می‌گویند که با این قیمت دیگر روزنامه نمی‌خرند و همه‌چیز را در موبایل می‌خوانند. شما چه پاسخی دارید؟

م. رحیمی: بخشی از مخاطبان ما واقعاً همین‌طور است و ما هم به آن‌ها فکر کرده‌ایم. برای همین از ۱ مهر نسخه‌ی دیجیتال نیلاب را رایگان کرده‌ایم و هر کسی که روزنامه‌ی کاغذی را بخرد، کد دسترسی به آرشیو یک‌ساله‌ی سایت را هم دریافت می‌کند. اما کسانی که صبح‌ها کنار ایستگاه اتوبوس روزنامه می‌خرند، معمولاً سالمند هستند و برای آن‌ها عادت کردن به موبایل کار ساده‌ای نیست. ما نمی‌خواستیم این بخش از مخاطبان را از دست بدهیم.

س: یکی از تغییرات بزرگ این است که صفحه‌ی اول دیگر خبر اصلی ندارد. چرا این کار را کردید؟

م. رحیمی: چون خبر اصلی هر روز یک چیز است و ما نمی‌خواستیم هر روز صفحه‌ی اول را عوض کنیم. به جای آن، صفحه‌ی اول را به یک پرسش اختصاص داده‌ایم که مهم‌ترین موضوع روز را در قالب یک سؤال مطرح می‌کند. مثلاً «چرا نرخ بیکاری در استان کرانه‌ی شرقی دو برابر میانگین کشور است؟» یا «آیا ساعت کار ۴ روزه واقعی می‌شود؟». خواننده با یک سؤال وارد می‌شود و جواب را در صفحه‌های داخلی پیدا می‌کند.

س: بخش ورزشی هم حذف شده. عده‌ای می‌گویند این یعنی خیانت به فوتبال.

م. رحیمی: ما بخش ورزشی را حذف نکرده‌ایم، فقط آن را از صفحه‌ی اول برداشته‌ایم و به صفحه‌های ۱۴ تا ۱۶ منتقل کرده‌ایم. دلیلش ساده است: در هفته‌ی گذشته فقط ۱۱ درصد خوانندگان ما از صفحه‌ی اول وارد بخش ورزشی شده‌اند. یعنی ۸۹ درصد مردم بدون دیدن آن صفحه رد می‌شدند. جای آن، یک صفحه‌ی کامل به ورزش‌های محلی اختصاص داده‌ایم که در هیچ روزنامه‌ی دیگری نیست.

س: و بالاخره، چرا ۲۴ صفحه؟ مگر کسی وقت دارد این‌همه بخواند؟

م. رحیمی: دقیقاً برای همین. ۲۴ صفحه یعنی کسی که ۱۵ دقیقه در صف اتوبوس منتظر است، می‌تواند یک صفحه بخواند و پیاده شود. ما نمی‌خواهیم کسی ۲ ساعت پای یک روزنامه بنشیند. می‌خواهیم هر کس هر وقت دلش خواست، یک صفحه بخواند و برود سراغ کارش. این همان چیزی است که ما آن را «روزنامه‌ی تکه‌تکه» صدا می‌زنیم.

س: آخرین سؤال. اگر بعد از ۳ ماه دیدید فروش افت کرده، عقب‌نشینی می‌کنید؟

م. رحیمی: بله. ما برای ۳ ماه بودجه‌ی آزمایشی گذاشته‌ایم و اگر تیراژ زیر ۴۰ هزار نسخه بیفتد، برمی‌گردیم به قیمت قبلی. اما فکر می‌کنم این اتفاق نیفتد. مردم کیفیت را می‌فهمند، فقط باید کمی صبر کنند.

س: خانم دلاوری، صبح به خیر.

دلاوری: صبح شما هم به خیر.

(۱ صفحهٔ اول از ۱۲)